

[Margrete Auken]

Det ville ellers have tiltalt min hang til det galgenhumoristiske at se sådanne beskrivelser for slet ikke at tale om, hvilke orgier af sort humor det kunne have givet anledning til, hvis der også var blevet udarbejdet en plan for evakuering af København og Nordsjælland, som skulle finde sted omgående, altså forebyggende evakuering. Det kunne der ellers have været brug for i betragtning af, at den svenske rapport klart siger, at det, man kan gøre for at mindske alle de omtalte skader, selv ved det mest effektive beredskab kun er marginalt. Også dette har jeg citat på. En evakuering, altså en forebyggende evakuering, ville naturligvis ikke hjælpe på problemet med langtidsforurening, men man ville kunne sikre nogle mennesker.

Der står, at man ikke ved, om man overheadet ville kunne få det eneste beredskab, man tyr til, nemlig »gå inden døre«-aktionen, til at lykkes. Man aner egentlig slet ikke, om det kan lade sig gøre at få den aktion sat i sving. Det står der, men ikke særlig klart, for det er som sagt det eneste bud på beredskab, man har. Derfor står det også endnu mere svagt, endnu mere tvetydigt, at selve virkningen af denne »gå inden døre«-aktion er der også megen tvivl om. Den store virkning, nogle påberåber sig, hviler i hvert fald på et meget spinkelt og omdiskuteret erfaringsmateriale. Der står ikke, hvordan man vil klare langtidsforureningstruslen, for det aner man intet om. Det erkendes klart såvel i den svenske rapport om det effektivere beredskab som i den reviderede og godkendte danske beredskabsplan.

Derimod står der, hvor mange kommissioner der har arbejdet med det beredskab, man har. Det handler alene om at bringe os alle i ro, give os en fornemmelse af, at der gøres noget. Det koster det danske samfund penge, mange penge, i anledning af et svensk atomkraftværk. Dette er de mange kommissioners strategi.

Og så står der i redegørelsen, at den eneste redning er, at ulykken ikke sker. Nå nej, sådan står der altså ikke. Det, der står, er det sædvanlige med den meget lille sandsynlighed. Det er egentlig det afgørende argument for, at vi skal leve med Barsebäck.

De tal, der føres i marken, stammer fra Rasmussenrapporten, men netop dette materiale er blevet stærkt kritiseret af sagkyndige såvel i USA som i Skandinavien. F.eks. siger

den amerikanske NRC, at man ikke kan betragte de absolutte tal som pålidelige, og danske statistikere siger, at der nærmest er tale om politisk svindel, hvis man bruger tallene på den måde, som man gør, og som det er blevet gjort her i dag af de foregående talere.

Man kan ikke regne sandsynlighed ud på noget, man ikke har et antal begivenheder at måle ud fra. Hvor mange huse brænder der i forhold til antallet af huse? Det kan, forsikringselskaberne godt regne på. Hvor mange flyvemaskiner falder der ned i forhold til antallet af fløjne kilometer? Det kan der laves sandsynlighedsberegninger på. Men ikke på a-kraftulykker, fordi det statistiske materiale mangler. Der bliver aldrig tale om andet end gætterier, som man så kan tro på eller lade være. Som sagt, at bruge sådanne gætterier politisk nærmer sig – lad os nu lade være med at sige svindel, men så vildledning.

Derudover kan vi vel alle sammen sige os selv, at der intet er sagt om, hvornår begivenheden kommer. I betragtning af ulykkens kolossale følger for samfundet langt ud i fremtiden er risikoen ikke til at leve med, er den så aldrig så lille.

Hvis det var sådan, at ministeren troede på de tal, troede, at de havde nogen afgørende argumentationskraft, må man nok spørge ham: hvorfor så alle de kommissioner? Hvorfor penge til beredskab, og hvorfor denne redegørelse? At ministeren også selv erkender det absurde i situationen, viser hans udtalelser, lige da den reviderede beredskabsplan var kommet og godkendt. Da sagde ministeren nemlig, at dette beredskab ikke løser nærhedsproblemet, altså et kraftværk 20 km fra Danmarks hovedstad. Så må man spørge ministeren: hvad løser så nærhedsproblemet?

Nu betragter jeg ikke ministeren som ret meget dummer end mig selv, og derfor ved jeg udmærket godt, at der er et klart svar på det, jeg her har sagt, men jeg ved også, at det store ætervaderi herefter vil sætte i gang, fordi der er en ganske særlig logik, der fungerer omkring disse ting, nemlig en logik, som siger, at så længe man på dansk bord har planer om f.eks. et kraftværk på Stevns liggende, vil man gøre sig ustyrligt til grin ved at forlange Barsebäck lukket.

Jeg kan til hr. Ivar Hansens beroligelse sige, at vi naturligvis ikke vil fremsætte forslag om det i dag. Vi vil tage grundige over-